

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Disney

Son Luna

Totul este posibil

Text de Guillermo Valenzuela

LITERA®
București
2018

Timpul trece prea repede. Cădem împreună pe trotuar; confuză, mă uit la Matteo, care mă îmbrățișează ca să mă protejeze și de-abia poate să respire.

- Ești bine? mă întreabă. Era să te calce o mașină...

Îmi este greu să mă dumiresc, dar încet-încet reușesc.

- Nu știi ce s-ar fi întâmplat dacă n-ai fi apărut. Mi-ai salvat viața, băiatule șmecher! Din nou.

Îmi zâmbește și mă ajută să mă ridic în timp ce mă întreabă de ce am plecat de la concurs. Apoi sosesc alergând Nina și infirmiera.

Le spun că sunt bine și o întreb pe aceasta din urmă despre doamna Rodríguez.

- Doamna a plecat, răspunde. Nu se va mai întoarce, familia ei a dus-o la alt azil.

Cum este posibil? Tocmai m-a sunat! Mă uit la ceas și intru în panică. Trebuie să ne întoarcem la concurs! Alergăm cât putem de repede, dar, cu toate acestea, când ajungem în culise, toți colegii ne privesc neliniștiți. Îmi cer scuze în fața Julianei, dar ea nici măcar nu mă lasă să-i explic. Celelalte echipe participaseră deja, și acum era rândul nostru.

- Încă un minut și ne descalificau, spune serioasă. Puneți-vă rolele chiar acum, vă vreau pe toți pe pistă într-un minut. Să nu mă dezamăgiți, ați înțeles?

Simt presiunea în timp ce mă privește fix.

- Ți promit că o să pun tot sufletul, îi răspund.

Apoi apare Simón și îi spun că mor de frică.

- Toți suntem foarte agitați, spune Simón, dar suntem aici, împreună, ca o echipă. Avem încredere în tine: ești liderul nostru, sufletul echipei și avem nevoie de tine.

Asta mă neliniștește și mai mult. Și dacă nu-mi iese pasul de la final și ne exclud din competiție?

– Trebuie doar să ai încredere în tine, îmi spune Simón. Eu am.

– Simón are dreptate, Luna, zice Matteo apropiindu-se. A sosit momentul să lași la o parte frica și să riști. O să fie bine, sunt sigur!

Îi privesc și zâmbesc; mă fac să mă simt mult mai bine. Deodată, prezentatoarea anunță echipa Jam & Roller, și luăm poziție, pregătiți să facem tot ce știm mai bine. Matteo și Simón execută excepțional mișcările în tandem. Facem fiecare pas în sincronie perfectă, până când vine momentul final. Simt toate privirile asupra mea, dar nu știu dacă o să-mi iasă. Prietenii îmi zâmbesc și îmi transmit toată încrederea lor. Mă concentrez, îmi iau avânt și... zbor pe roți! Apoi aplauzele mă aduc din nou la realitate. Am reușit!

Reveniți în culise, ne îmbrățișăm emoționați, până când sosește Juliana și lovește în podea cu bastonul.

– Ce faceți? ne întreabă.

– Sărbătorim, spune Ramiro.

– Ce anume? Că ați putut face o coregrafie perfect sincronizată?

Atunci am început să vorbim despre pașii care ne-au ieșit bine, dar Juliana ne-a amintit că și celelalte echipe sunt foarte bune. Când toți

ceilalți se simt descurajați, eu încerc să-i fac să se simtă bine, dar Juliana se strâmbă.

- Cel mai important e să câștigăm etapa eliminatorie și să rămânem în concurs, spune ea. Să fiți eliminați în această etapă ar fi o rușine pentru Roller. Haideți, urmează să fie anunțate rezultatele.

Ne întoarcem împreună pe pistă să auzim rezultatele. Se simte o energie tensionată în timp ce prezentatoarea începe să vorbească.

- Iar acum, momentul pe care-l așteptați cu toții. Sunteți pregătiți să cunoașteți cele trei echipe alese?

Nici că puteam fi mai pregătiți. Când este anunțată prima echipă finalistă, nimeni nu este surprins. Echipa Jump & Fast este incredibilă. Acum vor anunța a doua echipă... și nu suntem noi. Aplaudăm, dar emoțiile aproape ne copleșesc; mai este doar o echipă!

- Și acum să cunoaștem ultima echipă calificată, spune prezentatoarea în timp ce noi ne îmbrățișăm. Cea de-a treia echipă care va intra în semifinală... Nu a fost o hotărâre ușoară... „Mai am un pic și izbucnesc.“ Cu un total de 70 de puncte, ultima echipă care se califică în semifinale este... Jam & Roller!

Cu toții țopăim de fericire, ne-am calificat!
Este incredibil!

- Ce bucurie! îi spun lui Matteo și-l îmbrățișez. Nu-mi vine să cred că am intrat la Rodafest!

- Mulțumesc pentru tot, Luna, răspunde el zâmbind.

Apoi se apropie Simón și bat amândoi palma.

- Luna! mă îmbrățișează, fericit. Ți-am zis că putem reuși! Mexic, venim!

Aproape că nici nu-mi dau seama când sosește Juliana din tribună.

- Felicitări, copii! spune zâmbind.
Nu-mi vine să cred!

- Nici mie, îi zic. Tocmai ne-ai felicitat!

Le propun tuturor să mergem să sărbătorim la Roller; pe drum îi povestesc lui Simón ce s-a întâmplat la azil. S-a îngrijorat când a auzit că era să dea o mașină peste mine. El îmi povestește că s-a destrămat trupa Roller Band. Va trebui să vorbim mai târziu, pentru că sosește Juliana.

- Au lipsit precizia, detaliul, tehnica, spune ea. Ați avut noroc de data asta, iar mie nu-mi place să depind de noroc. Obişnuiți-vă cu ideea că lucrurile se vor schimba în această echipă... mult. Vă aștept mâine-dimineață pe pistă. Asta e tot, vă las să sărbătoriți în continuare.

După ce pleacă, rămânem îngrijorați, dar chiar atunci Matteo îmi face semn să-l urmez afară. Mergem în parc ca să putem vorbi liniștiți. Îl privesc fix în ochi și îi mulțumesc că m-a salvat. El îmi fredonează versuri din cântecul lui:

- *Sei unica, unica sei. I tuoi occhi riflettono lo stesso amore che ho nei miei...* Văd în ochii tăi reflectarea iubirii mele pentru tine. Ți-aș mai spune încă o mie de lucruri, dar vreau să nu uiți nicio dată ce este cel mai important... Mă ia de mână. Că te iubesc.

Zâmbesc, dar mi-e teamă că totul este doar un vis. Îi spun asta, dar nici măcar nu mă lasă să termin.

- Nu visezi, Luna. Suntem împreună, și nimic nu ne poate despărți vreodată.

Mă uit în ochii lui și îl cred.

- Mai rămâne să-mi răspunzi la o singură întrebare, fată de la livrări.

- Care?

- Lutteo... da sau nu? întreabă zâmbind.

- Mai ai vreo îndoială, băiat șmecher?

Ne apropiem din ce în ce mai mult, până când buzele noastre se întâlnesc... în sfârșit.